

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010110
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petr Kaňa
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4619010110.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému P. D. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17.04.2019, č.k. 1T/19/2019-206, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. augusta 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

Obžalovanému

P. D., narodenému XX.XX.XXXX v I. - S. A.,
trvale bytom K. XXX/XXX, D.,

u k l a d á

podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, § 42 odsek 1 a § 41 odsek 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a určuje probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno c/ Trestného zákona obžalovanému prikazuje nahradiť v skúšobnej dobe škodu v rozsahu, v akom bola obžalovanému uložená povinnosť jej náhrady poškodeným v trestnom rozkaze Okresného súdu Topoľčany z 25.06.2018, sp. zn. 2T/49/2018, právoplatnom dňa 19.09.2018.

Podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona s poukazom na § 42 odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona z r u š u j e výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Topoľčany z 25.06.2018, sp.zn. 2T/49/2018, právoplatného dňa 19.09.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej „súd I. stupňa“) uznal obžalovaného P. D. za vinného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby na presne nezistenom mieste prechovával a dňa 26.06.2017 približne od 07,30 hod. v Topoľčanoch na ulici A., pred budovou železničnej stanice predal A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX za sumu 20,- Eur dve plastové vrecká s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného rastlinného materiálu, pričom vykonanou expertízou bolo zistené, že sa jedná o sušené konope s celkovou hmotnosťou 1460 mg (jednotlivo 765 mg, 695 mg), s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 10,7 % hmotnostného, obsahujúce 156 mg THC, čo zodpovedá najmenej 5 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú podľa zákona NRSR č. 138/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) je podľa označeného zákona zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to súd I. stupňa obžalovanému uložil podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l/, n/ Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, § 42 odsek 1 a § 41 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a § 49 odsek 1 Trestného zákona mu výkon tohto trestu podmienene odložil a určil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona ustanovil skúšobnú dobu na 3 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 51 odsek 2, 3 písmeno b/ Trestného zákona mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok.

Podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona mu uložil trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Topoľčany vydaného dňa 25.06.2018, doručeného dňa 27.06.2018, sp.zn. 2T/49/2018, právoplatného dňa 19.09.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej „prokurátor“), proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania namietal priznanie obžalovanému poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno 1/ Trestného zákona (t.j. že sa priznal a svoj čin úprimne oľutoval) s poukazom na to, že obžalovaný sa k súdenému zločinu nepriznal v prípravnom konaní, ale až na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznání viny podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a v záverečnej reči a v rámci práva posledného slova sa vyjadril, že čin úprimne ľutuje.

Má však za to, že túto poľahčujúcu okolnosť je možné prijať iba v prípade, ak priznanie nebolo urobené len formálne. Ľútosť páchatela nad spáchanou trestnou činnosťou musí byť úprimná a teda nestačí iba formálny prejav obžalovaného, pričom je potrebné veľmi striktne zväžiť, či skutočne ide o úprimné doznanie a úprimnú ľútosť.

Obžalovaný, ktorý si po podaní obžaloby v tejto veci zvolil obhajcu, nepochybne vedel a bol náležitým spôsobom poučený v tom smere, že pri ukladaní trestu môže byť zohľadňované jeho predchádzajúce odsúdenie vo veci Okresného súdu Topoľčany pod sp. zn. 2T/49/2018. Preto doznanie spáchania skutku a úprimná ľútosť v záverečnej reči a v rámci posledného slova pripomína z jeho strany obyčajný kalkul s cieľom získať ďalšiu poľahčujúcu okolnosť a javí sa tak byť iba formálnym, a teda s prihliadnutím na celkový postoj obžalovaného v tejto veci mu poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno 1/ Trestného zákona pri ukladaní trestu nemala byť zohľadnená.

Ďalej namietal uloženie obžalovanému obmedzenia (popri uložení mu probačného dohľadu s určením skúšobnej doby) spočívajúceho v zákaze požívania omamných a psychotropných látok, pretože toto obmedzenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

V tejto súvislosti poukázal na to, že samotný obžalovaný vypovedal, že drogy ani lieky neberie, nebol nikdy liečený na psychiatrii a alkohol požíva iba príležitostne. Nebol pritom produkovaný žiadny iný dôkaz, ktorý by vyvrátil vyššie uvádzané tvrdenia obžalovaného, resp. ktorý by potvrdzoval, že obžalovaný je

konzumentom omamných alebo psychotropných látok. Z toho dôvodu má za to, že neexistuje žiadny zákonný podklad pre uvedené obmedzenie.

Na tom podklade navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol rozsudkom tak, že obžalovanému uloží podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 a § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno n/ a § 37 písmeno h/ Trestného zákona a za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého podľa § 49 odsek 1 a § 51 odsek 1 Trestného zákona podmiennečne odloží na dobu 3 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, pričom mu bude uložená povinnosť podľa § 51 odsek 2, 4 písmeno g/ Trestného zákona a následne vo výroku o treste zákazu činnosti a zrušení skoršieho odsudzujúceho rozhodnutia vo výroku o treste v intenciách § 42 odsek 2 Trestného zákona rozhodnúť obdobne ako to učinil súd I. stupňa.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora formulovanom prostredníctvom jeho obhajcu vyjadril nestotožnenie sa s názorom prokurátora v otázke posúdenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, majúc za to, že súd I. stupňa mu túto poľahčujúcu okolnosť správne priznal, poukazujúc pritom na Zbierku stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 5/2017, konkrétne takto judikované stanovisko pod č. Tpj/55/2016.

S odvolateľom sa stotožnil v názore o nedôvodnosti uloženia mu obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania omamných a psychotropných látok, navrhujúc, aby mu nebolo odvolacím súdom ukladané. Rovnako sa stotožnil s návrhom prokurátora na určenie mu skúšobnej doby v trvaní 3 rokov, keďže ide o dostatočne dlhú skúšobnú dobu a nie je mu potrebné ukladať skúšobnú dobu v dĺžke 3 roky a 6 mesiacov, ako to urobil súd I. stupňa v napadnutom rozsudku.

Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol o uložení mu trestu (z pohľadu obsahu výroku aj aplikovaných zákonných ustanovení) v súlade s návrhom odvolateľa len s výnimkou spočívajúcou v priznaní mu aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona (čo nachádza svoj odraz aj v aplikácii § 38 odsek 3 Trestného zákona).

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom v neprítomnosti obžalovaného (aj v súlade s jeho písomnou žiadosťou o taký postup) prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra písomnú odvolaciu argumentáciu modifikoval v tom zmysle, že neboli splnené podmienky pre priznanie obžalovanému poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona, pretože v priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by umožňovali prijať záver o tom, že obžalovaný by napomáhal orgánom činným v trestnom konaní v súvislosti s objasňovaním predmetného skutku. Naopak, bolo dôvodné priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, a to s poukazom na tú skutočnosť, že obžalovaný učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, v rámci ktorého sa k spáchaniu skutku priznal a tento úprimne oľutoval. K dĺžke určenej skúšobnej doby podmiennečne odsúdenia vyjadril názor, že táto mala byť vzhľadom na osobu obžalovaného, spôsob spáchania skutku ako aj následok skutkom spôsobený určená v dlhšom trvaní, než bola uložená súdom I. stupňa.

Navrhol podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, odsek 2 Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku uložiť obžalovanému podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s jeho podmiennečným odkladom na dlhšiu skúšobnú dobu než bola uložená súdom I. stupňa s probačným dohľadom a s uložením primeraných obmedzení, resp. povinností, v rámci ukladania súhrnného trestu. Ďalej zrušiť výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Topoľčany, špecifikovaný v rozsudku súdu I. stupňa a tiež v rámci ukladania súhrnného trestu uložiť obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 rokov.

Obhajca obžalovaného sa v plnom rozsahu pridržiaval písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora, majúc za to, že trest uložený napadnutým rozsudkom z pohľadu druhu, výmery aj skúšobnej doby bol uložený správne, resp. obžalovanému by postačovala i skúšobná doba v dĺžke 3 rokov, čo napokon navrhoval aj prokurátor na hlavnom pojednávaní a v písomných dôvodoch odvolania. Zdôraznil aj osobné pomery obžalovaného, ktorý sa stará o svoju rodinu a pracuje. Navrhol rozhodnúť v súlade s petitom obsiahnutým v písomnom vyjadrení.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti odvolania prokurátora.

Na tom podklade konštatuje, že súd I. stupňa sa v napadnutom rozsudku v dostatočnej kvalite argumentačne vysporiadal so základnými zásadami pre ukladanie trestov (§ 34 Trestného zákona). Trest odňatia slobody (keď s ohľadom na § 34 odsek 6 Trestného zákona iný druh trestu ako trest samostatný do úvahy neprichádzal) ukladal v zákonnej trestnej sadzbe a aj z pohľadu okolností prípadu i osoby obžalovaného správne dospel k záveru, že na obžalovaného možno pôsobiť i výchovným podmieneným trestom odňatia slobody s uložením mu probačného dohľadu nad jeho správaním v primeranej (a dostatočne prísnej) skúšobnej dobe, ku korekcii ktorej odvolací súd dôvod v akomkoľvek smere nezistil (už odhliadnuc od toho, že v písomných dôvodoch odvolania pôvodne prokurátor navrhoval dokonca kratšiu skúšobnú dobu než aká obžalovanému bola uložená súdom I. stupňa).

Berúc do úvahy aj modifikáciu odvolacej argumentácie prokurátora v odvolacom konaní (oproti písomným dôvodom odvolania) súd I. stupňa pochybil, pokiaľ priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno n/ Trestného zákona, pretože obžalovaný (okrem samotného vyhlásenia o uznaní viny) nijakým spôsobom neprispel pomocou (najmä orgánom prípravného konania) k objasneniu skutku, pre ktorý bol trestne stíhaný (navyše spáchanie súdeného zločinu pôvodne v prípravnom konaní popieral), pričom aj v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 44/2017 samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona.

Naproti tomu súd I. stupňa správne obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, t.j. že sa k súdnej trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval. Učinil tak na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa jednak samotným úkonom vyhlásenia o uznaní viny a následne aj svojím prejavom v rámci záverečnej reči a posledného slova.

K pôvodnej, v písomne zdôvodnenom odvolaní prokurátora uvedenej odvolacej argumentácii, odvolací súd zdôrazňuje, že je právom obžalovaného obhajovať sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný (ak tým nepácha iný, najmä niektorý z tzv. verbálnych trestných činov) a súčasťou tohto jeho práva je aj popieranie viny za skutok, pre ktorý je trestne stíhaný. Priznať sa k trestnému činu pritom obžalovaný môže relevantne v ktoromkoľvek štádiu jeho trestného stíhania, t.j. aj až na hlavnom pojednávaní (hoci v prípravnom konaní trestný čin popieral), resp. aj až v rámci jeho prejavu v záverečnej reči alebo pri využití práva posledného slova. Nepochybne priznanie (a tým skôr až dodatočné priznanie) môže byť motivované obhajobnou taktikou obžalovaného, zohľadňujúcou dôkazný stav vo veci v snahe vytvoriť si priaznivejšie podmienky, pre prípad uznania jeho viny, z pohľadu do úvahy mu pripadajúcemu trestu, a to aj vytvorením si zmenou vlastného postoja k danej trestnej činnosti (v zmysle priznania) poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona.

Zo samotného využitia uvedeného práva obžalovaného a uvedenej obhajobnej taktiky (ktorú odvolateľ pôvodne označil ako „kalkul“) nemožno vyvodzovať bez ďalšieho, že priznanie obžalovaného nie je úprimné. Úprimnosť oľutovania ako výlučne subjektívnej kategórie je možné posudzovať len na základe vonkajších prejavov konkrétneho obžalovaného a preto „záver o absencii úprimnosti“ musí mať svoj základ v takých okolnostiach na strane obžalovaného, ktoré vážnym spôsobom a aj navonok spoznatelne spochybňujú vážnosť slovne alebo i neverbálnym prejavom vyjadreného oľutovania a nemôže mať podklad výlučne len vo využití práva obžalovaného obhajovať sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný. Úprimnosť prejavu je preto na mieste prezumovať dokiaľ nie je preukázaný opak.

V ďalšom sa odvolací súd stotožnil s odvolacou námietkou prokurátora ohľadne nedostatku dôkazného podkladu pre dôvodnosť uloženia obžalovanému zákazu užívania omamných a psychotropných látok ako formy jeho obmedzenia počas mu určenej skúšobnej doby pri súčasnom uložení mu probačného dohľadu.

Primerané obmedzenia a povinnosti majú viesť páchatel'a trestného činu k odstráneniu negatívnych aspektov jeho života, ktoré ho viedli alebo mu umožnili spáchanie konkrétnej trestnej činnosti alebo s ňou priamo súvisia.

V posudzovanom prípade bolo preukázané, že obžalovaný ďalšej skutkovo ustálenej osobe predal marihuanu, avšak zo žiadnych dôkazov nevyplýva, že by sám obžalovaný bol užívateľom omamných a psychotropných látok. Nepostačuje len ničím nepodložený predpoklad, že by takým užívateľom mohol byť, vychádzajúci len z toho, že s takou látkou nelegálne manipuloval inak než jej užitím. Uloženie obžalovanému uvedeného obmedzenia preto nemá dôkazný podklad a jeho uloženie je tak argumentačne neobhájiteľné.

V tejto súvislosti je však tiež na mieste dodať, že pokiaľ sa prokurátor (okresnej prokuratúry) v písomných dôvodoch odvolania dožadoval nahradenia vyššie uvedeného obmedzenia povinnosťou, aby sa obžalovaný podrobil v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu (§ 51 odsek 4 písmeno g/ Trestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase), k čomu sa i obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu pripojil, rovnako nie je zrejmy dôkazný podklad pre takúto povinnosť a ani odvolateľ účel takej povinnosti nekonkretizoval, už odhliadnuc od toho, že na uloženie takej povinnosti musí byť zákonne splnená aj ďalšia podmienka uvedená v § 51 odsek 9 Trestného zákona - v danom prípade správa od probačného a mediáčného úradníka o vhodnosti takého opatrenia, ktorej zabezpečenia sa ani v prvostupňovom konaní prokurátor nedožadoval. Odvolací súd hodnotil tento návrh ako neopodstatnený z pohľadu efektivity výchovného pôsobenia na obžalovaného uvedeným spôsobom.

K otázke vhodných primeraných obmedzení alebo povinností odvolací súd uvádza, že v posudzovanej trestnej veci obžalovanému ukladaný súhrnný trest je trestom nie len za súdený tzv. drogový zločin, ale je súčasne trestom aj za s ním sa zbíhajúci prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, za ktorý bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany z 25.06.2018, č.k. 2T/49/2018-132, právoplatným 19.09.2018, ktorým bola súčasne obžalovanému uložená povinnosť v adhéznom konaní nahradiť škodu poškodeným subjektom - Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. v sume 626,33 eur, Sociálnej poisťovni v sume 676,70 eur a poškodenej X. P. v sume 912 eur.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok vo výroku o treste obsahovo korigoval práve v časti primeraných obmedzení a povinností vhodných pre pozitívne pôsobenie na obžalovaného počas skúšobnej doby a vykonávaného probačného dohľadu tým, že obmedzenie mu určené súdom I. stupňa neukladal a naopak obžalovanému uložil povinnosť vo forme príkazu uvedeným poškodeným nahradiť v skúšobnej dobe škodu v rozsahu, v akom bola obžalovanému uložená táto povinnosť už vyššie citovaným trestným rozkazom, majúc za to, že obmedzenia a povinnosti v prípade ukladania tzv. súhrnného trestu nevyžadujú nevyhnutne priamo nadväznosť na trestnú činnosť, ktorá je predmetom trestného konania, v rámci ktorého sa páchatel'ovi ukladá súhrnný trest ale uvedená nadväznosť môže mať rovnako svoj podklad v zbíhajúcej sa trestnej činnosti (pre ktorú bol páchatel' už skôr odsúdený), na ktorú sa ukladaný súhrnný trest rovnako vzťahuje.

V ďalších častiach výroku o treste napadnutého rozsudku odvolací súd nezistil pochybenie, preto v tejto časti napadnutého výroku rozhodol obdobne ako súd I. stupňa, odkazujúc v tejto časti i argumentačne na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

V novoformulovanom výroku o treste odvolací súd obžalovaného označil správnym dátumom narodenia, zdôrazňujúc túto skutočnosť z dôvodu, že v tomto osobnom údaji súd I. stupňa v napadnutom rozsudku formálne pochybil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.